

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Zeynep Tuğçe Karadağ

Beni Nereden Vuralım?

Zeynep Tuğçe Karadağ, 1988 yılında doğdu. İktisat bölümünü ve Radyo Televizyon - Sinema bölümünü bitirdi. Sinema alanında yüksek lisans yapmaya devam ediyor. Şiirleri, nesirleri ve portre yazıları ile çeşitli dergilerde yer aldı. İlk şiir kitabı *Acile Tek Giden*, 2017’de yayımlandı. Ankara’da yaşıyor ve bir kamu kuruluşunda çalışmaya devam ediyor.

Beni Nereden Vuralım?

Zeynep Tuğçe Karadağ

İthaki Yayınları - 1688

Yayıma Hazırlayan: *Devrim Horlu*

Düzeltili ve Son Okuma: *Burak Albayrak*

Kapak Tasarımı: *Hamdi Akçay*

Sayfa Düzeni ve Baskıya Hazırlık: *B. Elif Balkın*

1. Baskı, Ağustos 2020, İstanbul

ISBN: 978-625-7913-60-7

Sertifika No: 46603

© Zeynep Tuğçe Karadağ, 2020

© İthaki, 2020

Yayıncının yazılı izni olmaksızın alıntı yapılamaz.

İthaki™ Penguen Kitap-Kaset Bas. Yay. Paz. Tic. A.Ş.'nin tescilli markasıdır.

Caferağa Mah. Neşe Sokak, 1907 Apt. No: 31 Moda-Kadıköy-İstanbul

Tel: (0216) 348 36 97 Faks: (0216) 449 98 34

editor@ithaki.com.tr – www.ithaki.com.tr – www.ilknokta.com

Kapak, İç Baskı: Deniz Ofset Matbaacılık

Maltepe Mah. Hastane Yolu Sok. No: 1/6 Zeytinburnu-İstanbul

Tel: (0212) 613 30 06 denizmatbaamucelli@gmail.com

Sertifika No: 40200

Zeynep Tuğçe Karadağ

Beni Nereden Vuralım?

ithaki

İçindekiler

Kesi	13
Hırpani Bir Akşam.....	15
Beni Nereden Vuralım?	17
Gölge Oyunu	19
Çarpışmadan Sonra	21
Dormansi	23
Tüfek Kırıldığında.....	25
Filtresiz.....	27
Tamir Sanatları	29
Kâin.....	31
Şaşkınlık Vakitleri.....	33
Yoksul Dağ.....	35
Yankı Süresi	37
Savunmasız.....	39
Ahraz	41
Bulut Düşerken	43
Yılgın	45
Madeni Yara	47
Pandemik	49

Uzaklar, hiç bu kadar yakından saldırmamıştı.

Caesar Vallejo

Aileme...

Kanım dışarı akmak istiyor
Oysa ben, onun kadar serbest değilim
Kimsenin damarlarından genişçe geçmedim.
Gececek olsam, belirirdi çimento ve kum
Örmeye başladım maddemi dışarı fırlatmak için.

Süsen ve gelincikler kinimi diri tutamaz diye
Dayanaksız otları ayıkladığım gövdem
Taştan mızraklar uzatıyor bana
Kafamda balballar, yas törenleri, yağ
Ayaklarımda şehre inişi Boedicea'nın.

Hiçbir yeri yakmadım Boedicea, kâğıt bile yakmadım
Değil Roma'da, gövdemde ayaklanma başlatmadım.
Damarlarımızı birbirine eklersek dünyayı dört kere turlarız
Rekorlar kitabına girer cesedimiz, bunu bir düşün.

Dolgulu yüzler, yapay limon ağaçları, sahte direniş
Plastik eldiven özeti insanın.
İnsan, kendini ödemekten kaçan tek canlı
Ödetmek ve görünmek başka eylemi yok.

Küflenmeye engel bir söz söyle
Boşluğumu havalandırmaktan yoruldum
Neden kapatırım hançeri ellerimle
Gülmek neden kesici alet?

Hırpani Bir Akşam

Hepimize aynı davetiye gelmiş, katılmışız.
Kapan hızla kapanıyor, düşüyor birileri
Mecburiyet ve istek birbirine değmiyor.

Betonlardan yükselen kasvet
Dağılıyor farklı topraklara aynı çalgın.
Mesut görünme isteği mutsuzların elinde
Geçitlerde beklemek evsizlerin.

Benim elimde ne kaldı
İnsanlara maruz kalmaktan başka
Zırh yetmiyor artık kepenk gerek
Bir susturucu, dünyanın ağzına.

Huzurun gürültüsü olmaz, mütevazıdır o
Bakırcıların gözlerine yerleşir
Dingin ve ivmesiz
Görüp de tanımadığın ispinozlar gibi.

Sinemada kör, kulaklarını izliyor
Yanlığı sarıyor mucizesizlik
Hiç duymadığım sözle uğulduyor şakaklarım
Yakamda hırpani bir akşam.

Beni Nereden Vuralım?

Bir merdiven oluyorum böyle susunca
Neresinden düşsem belleğin, uçurum.
Boynumdan dökülüyor zona
Şaşıyorum, değiştirmiyor beni sancım.

Yürüyen telafi gibiyim
İnsan geçmişİ erteleyemez, ya gelmemişsem oradan
Sonu getirilmeyen tekerlemenin ortasında yalnız
Bu savaşta ne miğfer ne kalkan
Beni nereden vuralım?

Öpülmeyen alnı vuralım, bulunmayan damarı
Görüşürüz derken görüşmeyeceğini bilmeyi,
Atılmış yüzüğün izini, gırtlaktan taşan çizgiyi,
Sevmediğimiz şeylere dönüşmeyi vuralım.

Düşelim ve mucizesizlik yaşasın
Hasarı azaltmak için sanatlar bulalım
Oysa kaçmak ve teslim olmak çok yakın
İstesem kendimi tutuklarım.
-İyi bilirdik, beni nereden vuralım?

Dıvara tutunamayan çiviymi zaman
Hiçliği derinleştiren.
Su oldum karşısında
Döküldüğü yeri bilmeyen.

Omzuma boş otelleri asıp geçerdim
Sokak, hiç iz taşımazdı benden
Bir ev arardım
Bir ev, ailenin taklididir bazen.

Eşikte kendine rastlar insan
Tezat renkler, aynı acılar, beni tanı
Sandıkta unutulmuş giysiler
Fısıldar yerim olmadığını.

Bir gölge oyunuymuş hayat
Ellerin kuşa dönmesi gibi duvarda
Nasılsa herkes
Uyanmak istediği günün dışında.

Çarpışmadan Sonra

Sürsün diye otuz yıl aradığım rüya
Kırıldı abanoz, eridi çeper.

Sökülen yerlerini kendimle onarabilirim
Yıkabilirim, yenilgiler bırakabilirim de sana
Yüzünü tamamlarım kaldığın yerden
Aşk, yaparken yıkma hâli aslında.

Her yanını örerken metastaz
Sabahları tartıda yok oluşunu izlerdim
Kadrajdan kaçıp saklandığın tünel
Mezarlığın büyüttüğü ağaçlardı.

Öksüzlüğü dört kardeş bölüşürdün sofrada
Orada dedim, yokluğunu gideremem
Ama yeni yokluk açmam sana
Batan fazlalıklarla değil
Yüce boşluklarla geldik buraya.

Şüpheden kaplanım vardı
Durmadan saldırırdı duvarlarıma
Yutkunurdum devam edemezdim
Tüm sonralar gömülürdü toprağa.
Tereddüt, düşme hâlidir aşktan, düşemem
Artık kaplanım kül, yok hiç kafesim.

Dut ağaçlarının gölgesinde büyürken Doğu
Ben, hiçbir yerde, medeniyete özgü sancılar devşirirken
Pek çok şehri götürürken yanımda, aitsiz
Doğu'yu gördüm gözlerinde, soğuk ve kara.

Avuçlarımda ceviz lekesi, ayaklarımda tütün
Nemrut'ta inandım, aydınlık olabilirmiş hayat
Sakladığım ölmez otlarını çıkardım yerinden
Hıncımı taşlara bıraktım.

Dünya, yaşlı garsonun azarlanışydı içimde
Zihnime trenler dolardı, çarpık vagonlar, sert adımlar
Önce raylar koptu, sonra yetiştim, dindim.
Berbat ve okunaksız bir yazıdan
Okunaklı notalara geçti yaşamak
Annene koştuğun yoldan geldim sana.

Tavana bakınca ne görür yatalak hasta
Onu görüyorum yaşamaya kalkınca.
Ürkütmüyor artık kayıtsızlığım
Sapı kırık avuntunun.

Durmadan elden çıkarttığım aldanış
Çalsın kapımı hazırım.
Burada sır yok,
Burada yılmaya bırakılmış atlar
Ten yırtılsın, kalmasın beklentiler.

Aşısız çiçeğe özeniyor insanlık
Türünün karakterini kaybetmeye yakın.
Martin Eden'in son bakışı olmak geçiyor içimden
Ne yapsam geçmiyor duyduğum özlem.

Cinayete tanık olmanın sessizliğiymiş
Bağların koptuğunu fark ettiğin an
Hepimiz işledik o suçu, iyi biliriz
Varlığımızla yıkasak çıkmayan.

Tüfek Kırıldığında

Sırunda hep boşluk, yaşlanmamış kimseye
Duvar olmak istedim, bazen ülke.

Ağları parçalardım yüzünü açmak için
İnsansız evler karşıladı beni orada
Örümcekler çoğalırken kırılırdı kehribar
Sınır dışı edilmiş yabancılar gibi kalırdık.

Çavlan ol, ak zihnimden bulanık
Değirmenimsin haberin yok, ne fena.
Un ufak oluşumu izle, kestir at, tüfeği kır
Kaç umudu harcadım böyle beklerken.

İstedim, sabahları sesime güvercinler karışsın
Çolaklar yük taşısın, sen ellerimi sakla
Gel ağrılarıma buz, yorgunluğum dinsin
Öğüttüğünü bilmiyorsun, ne fena.

Ülgen'in balıklarını yitirdim, bela
Topuzlar savunmaya yetmez göğsümü
Aramızda bilediğin bıçak körelir aynı yerden:
Beni eskit ama beni incitmesin sesin.

Kuş ne kadar uça uzaklaşamaz cisminden
Göge ölmenin hafifliği kalır
Hikâye, kâğıt toplayıcılara
Ben, uluorta.

Acılarını filtreden geçirir kalabalık
Daha pürüzsüz, daha parlak, inancımı kır
Sara nöbetinden bir uçurumuz nasılsa
Atlayış, gözleri rahatsız etmiyor artık.

Kalbim, yersizlerden barikat
Ben de geçemiyorum yürümedikçe.
Yürürüm alnımda Hopper'ın insanları,
Resmi törenlerdeki gönülsüzlük olurum
Şimdi çekip vursam kendimi, kimse yaralanmaz
Ne şavk ne gölge beni avutmaz.

Beklemeyi dönüştürelim, beklemeyi dön
Yokuşların öfkesini al, ellerini yadırga
Kullanamıyorum üstümdeki hayatı
Buradan
Dön.

Bana beklemeyi öğretmedin
Değmedim lotusa, dinginliğe, nizama
Hiç fili seçmedim geyikti maskım.
Benimle doğdu varsayımlar hepsini çürüttüm
Bir güzel servi oldum köklerimde fişkın.

Zeynep, gömülü dolap, fazlalıkları saklar
Kazar kendini, tırpanlar, tırnaklarında kil.
Halıları kestim, toz yedim, hacaklar kılıçtan
Saklamıyorum bak gövdem sargın.

Buradan çıkabiliriz, camları kır
Kabuğum daraldı değiştirmeliyim
Kintsugi yapabilirim ama japon değilim
Teni onarışım sayılmıyor sanattan

Silmedim izlerimi, parmak uçlarımı yakıtım
Robot olmadığımı ikna ettim, öfkemle vals
Yangın musluklarını seçtim, yaya geçitlerini
Derin gözeneklerden, çalık yüzlerden geçtim.

Vatkayı söktüm omuzlarımdan, eksil
Dik duruşlar aldatıcı, dik duruşlar tesadüf
İ enlere süs oldu ouroboros, ah ne trajik
Derini kaldır ve söyle,
Kaçımız yedik kuyruğumuzu kesintisiz?

Eve gitmeyen yollar seslenir ardımdan
Ardıç ışığı alır, sen şiirimi aldın mı?
Diyojen, insan arayıp bulamamış
O insan, senin yüzünde kâin.

Acımam yok kendime, âşık olurum.
Sen aklıma gelirsin
Yas biter, ayakta kalmak biter, yer bulurum
Adresimi ezberleyemem kesilir dirseklerim
Bir balkon nasıl kaçmak isterse evden
Öyle kaçsam yoluna
Bakışında yılgı ve istem.

İstesek Simeranya'yı bile buluruz, inan
Aşk, insanı mahcup kılıyor Tanrı'ya karşı
Mahcubum ama değilim pişman.
Temmuz ortasında verdiğim tek beyan sen
Sevgi dışında tüm vergiler
Kaldırılsın yürürlükten.

Tavana asılı sandalye kadar uyumsuzdum
Okunmadan atılan bildiriler kadar kırgın
Geldin, sevinci koydun ortaya
Sayfaları tamamladın, ölümü kaldırdın.
Sanırım artık yaşıyorum
Sana inandım.
Bir harf ver,
Başka yerde bulunmasın kaydım.

Evcil kuştur yürek avcılarının karşısında
Uçmaya korkak, tüfeğe doğrulacak kadar cesur
Av sahasını milli park sanır
Doğmuş olmayı yaşamak sandığı gibi.

Anneme benzedim cümlesiyle yaşlanır insan
Kendine bağıramazsın korkun fısıldar.
Sevincin kırılganlığı saklar seni
Azaldığını anlarsın yere çarpınca.

Tebessüm ediyorsun konuşmamak için
Eski yerini arayan eşya tedirgin
Kayıp çocuklar çıkıyor şehrin kutusundan
İleride bir ceset, bize benzemiyor.

Kumařtan ayrılmayan mum lekesi gibi
Duruyorum kenarında ömrün
Geçti şaşkınlık vakitleri beklentilerin arasından
Bir anımı verdim, yanına almadı kimse.

Yoksul Dağı

Emine Akçay, İsmail Devrim ve diğerleri için.

•

Yaş odunların karşısında
Ateş olduğunu unuttur takvim
Üçgen genişler, köşeler sabit.

Rağmen edatı kullanacaklar
Kınayacaklar, düşünce kof
Temelsiz umut tırmalayıcıdır, tiz ses çıkarır
Devam etmeyi yüceltecekler, nereye?

Firmalara hayalin satılır, devlete uykun
Masadan alınıp koltuğa sürülen
Bir isyan tutuşturulur eline
Bıkkınlık edinin üveyleşirsin
Kapanmaz yine de mesafe.

Dünyanın ameliyat yeri omzunda babanın
Gururdan tasarruf, oğuldan mahcubiyet
Yorgun merminin öldürmesi gibi yavaşça
Yırtar çaputları gülüşün.

Her gün yoksul dağını sırtlanan çocuk
Durmadan yere bakıyor görülmemek için
Mutsuzluk birikirken ellerinde
Henüz bilmiyor, nasıl bağlar bu kabuk.

Annenin hayatı boynuna dolandır
Kopar kement, haykırışla
Çocuklar bilmez ölüm nereden tanınır
Alnından başlayacaklar yıkamaya, düşünmemeliyim
Üşüdüğün için özür dilerim.

Yankı Süresi

Saatlerce kapımı dinledim
Ağzımdan çözülmeye başladı kireç
Koleksiyonu dağıttım, tabloları kaldırdım
Camları kapattı yankımı, cevap geç:
Biriktirmek ölüm korkusudur, boz.

Yorgunum, sandalyeler yer veriyor
Perdelerden önce iniyor ellerim
Yokluğu fark edilmemiş valizim
Evimin karşısında
Beklentimi karşılamayan filmler ve hayat
İşte hepsi orada.

Bir sigara daha içelim, bir türkü daha,
S reyi uzatmak için yapılmış cümlelerden
Karşılama töreninden, bize d   en rolden
Normları  i  niyorum çıkıp gitmek için
Misafirlikte uyanılan sabahlara benziyorum.

Önce atlas yaptım kırılma sanatından
Sonra bağışıklığım değişti
Duvarlarım kayboldu, ayrıldı köşelerim
Bitmeyecek bir başlangıç istedim.

Sandal olduğunu unutmuş saksı kadar
Bilmiyordum ne işe yaradığımı
Başladığım her şeyde soruydum
Beni sen açıkladın.

Harbe tam vaktinde yetişen müjdedir yüzün
Adım atsam, bileklerime kirpiller dolanır
Kendimi gizli ova zannederim
Oysa şiirden beri kalmadı esrarımı.

Sesinde bozlak çağlıyor
Ağrılarını gülüşünle gizliyorsun.
Haberin yok, saklandığın yer canıma çok yakın
Çünkü ikimiz aynı yorumun farklı rüyaları.

Bir yangını söndürmek için
Başka yangın çıkarırsın.
Toplanır yüzünde inilti
Yazgını işaretle anlatamazsın.

Müziği duyulmuyor ahrazın
Burada bize kimse yardım edemez.
Dudaktan kulaklar yapıyor kendine
Sırtını dönünce bitiyor varlığın.

Mezarlık çiçeklerini çalıyor
Öfkesini sağıltmak için
Bir yer arıyor, çiçekleri çoğaltacağı
Sunağında vurulacağı bir yer.

İçindeki mermere saklanamazsın
Rilke'nin kanı bulaşır güllere
Mermeri kır, soğuğu dağıt, kanı hisset
Yoğunluğumuz çarpışsın yüzeyde.

Nereye değecekse başımız
Orada olmayalım.
İndiğim yerlerden çıkmaya yok gücüm
Sana şarkımı verebilirim.

Bulut Düşerken

Üzülmekte çoğul kadın,
Kahkahasını boğuyor yadırganmamak için
Haberler neşter olurken omzunda
Işıkları kapatıp saklanıyor karnına.

Bir adım yetiyor yüzünü kapatmaya
Tezgâh boyunca büyüyor nehir
Sığınıyor sebzelere, bıçaklara,
Mutfak, devletten daha güvenli geliyor.

Korkuya boyanıyor, öfkesi çorak
Gerçeğin çolak kıldığı yere
Uzak düşer sarılmak
Çatlar duvar tanıklıktan.

Kilidi kırar da koşar ateşe kibrit
Yanmak için geri adım, yakılmak için ileri.
Kabahatlere mahsuben tütünler kül,
Şairin boynunda yanık izleri ve tülbent.

Başkasının anısını öğütürken inandın,
Yalvaç değinemiş toprak kadar yoksun.
Herkesten gizlediğin sığınak yıkılıyor
Yardım etmediklerin omuzlanırken.

Kadını kirmenle eğirdiler,
Ceren telef, zambak toz, ikrar geç
Bulut düşerken duyuluyor ses:
-Bir sayfa daha yaşamak istiyorum
-Beş dakika daha.

Vakit, zihnimdeki kaçakçıyı doğrultuyor
Yüzüm ayrılıyor üstelik söz tutmuyor beni
Denk düşmüyor yaşıma bu ahenksiz serüven.

Soruları ertelesin diye kaşlarımı çatardım
Taşardı asansörden o yılğın nezaket
Bakışlardan mayın olmak isterdim
Tenime çok yakınmış cinnet.

Herkesi kendine rehin tutar yaşamak
Benimkisi kolsuz kapıyı zorlamak.
Belleğim: sesimi duymayan gezgin,
Haritayı koşmayı bırak.

Bir gün daha siyahı gezdim
Üşüdüm. Göğsümden dal topladım yanmaya.
Boşluğum pusuda, içerideyim
Yapamıyorum, ölüm beni düşünsün.

Karbonmonoksit, metan gazı ve sen
Başım dönüyor dengesizlikten.
Uzaklığın reflümü başlatıyor
Bunu yer biliyor, ben biliyorum, sen bilmiyorsun.

Babamı ve çocukluğumu hatırlatan
İdeolojik bıyıkların var, kesme n'olur
Yaş aldıkça sararsınlar iyi olur.
Babamın adı iki düğüm, seninki bir
Allah kalbe gelince iki, birden küçük olur.

Sen bıyıklarını kesersen iki yılan ortadaki u'yu boğar
Babam düşer, dualar uzar, ben giderim
Saçmalıyorum evet o halde âşığım
Kesin bilgi, bunu da yayalım.
Âşığım ve karnımdaki yumru geçmiyor
Leon, Mathilda sana yalan söylüyor.
Âşığım çünkü gırtlığımdan mideme kadar
Kocaman bir hayvan oturuyor, elbette kurt

Babam hep beni uğurlamaya gelirdi
Otogara yalnız gittim mi ağlıyorum
Beni uğurlamaya gel olur mu?
Sana çay söylerim, karbonatlı ve şekersiz
Otogarlarda âdettendir çaylar gelene kadar susmak
Ki benim nefesime göre bu kırk saniye sürer.
Anons geçilir, yutkunma başlar, otobüs gelir
Sen omzumdan tutarsın içimdeki kurt doğrulur
Artık gidebilirim bana el sallama olur.

İlk vaka hep gizlenir, ilk ölüm, ilk öpüş
Sonradan çözülür düğüm
Doğaçlamayla çoğalır hata
Grafikte ve linçte uzmanlaşır halkımız.

Kırk gün dişleyeceğiz, karantina diyecekler buna
Oysa aptallık şarkısı süremizi uzatacak.
Boş buzdolabı, cüzdanın yırtılışı
Dağılmış rallara küfür, dönüşümü maddenin.
Şair sözüne geldik, eve döndük
-Eve dönmenin abartılacak yanı kalmadı.

İnteraktif film oynuyor penceremizde
Kolektivizm, doğal ses, dogma 95
Maskeli insanlardan bir kuyruk, “can pazarı tekel”
Oradaki bereli, ensesinde duran adamı döver diye bekledim
-Kimse kimseyi dövmedi, *plot twist*, tek çekim.

Kendini çitle, yan odaya uçak uçur
Paraşütsüz atlayış yap, yavaş in beynine
Amigdala kaçağı cinnete neden olabilir
-Her şey psikolojik değildir.

Bekleyişin oktavı yükseliyor, etimizde çığlık
Hani sessiz beklenirdi, ölüm sessiz. Yalan.
Doğrusu, derinleştirmeye çalışıyorum yüzümü
Alnımda büyüyor çizgi, yatay
Dikey kırışık hiç olmuyor olsa güzel dururdu
Hayat çeşitkenar, fark açılıyor durmadan.

Ekranı insanları birbirine sarılıyor
Yabancıyorum, unutmuş olamam.
Ellerimi soruyorum, dokunmayı sor
Bazı boşluklar temasla dolar
Bir dosta sarılmayı özleyorum, sorma.

Ağrıyan yerlerine ütü basabilirsin
Kanayan yerlerine kül.
Yara bandı çok arabesk, işe yaramıyor
Bıçakları ortadan kaldırmalıyım
-Kırk gün geçti, kimseyi öldürmedim.

*Kim korkmamıştır,
otururken kendi kalbinin perdelerinin önünde.*

Rilke

Öpülmeyen alnı vuralım, bulunmayan damarı
Görüşürüz derken görüşmeyeceğini bilmeyi,
Atılmış yüzüğün izini, gırtlaktan taşan çizgiyi,
Sevmediğimiz şeylere dönüşmeyi vuralım.

www.ithaki.com.tr

■ ■ ■ /ithakiyayinlari